

ikke forveksle smaa Indskydere med fattige Indskydere. Meget ofte er det ganske vist de samme, men hyppigt er endog ganske smaa Beløb indskudt af ret store Selskaber, medens mindre Selskaber og mindre velhavende Personer kan staa inde med langt større Beløb. Spørgsmaalet om de smaa Sparere er altsaa ikke saa lige til.

I øvrigt skal jeg villigt indrømme, at Spørgsmaalet om de smaa, ikke-velhavende Sparere har været til Drøftelse hos os, vi er fuldt fortrolige med det, men naar Spørgsmaalet endnu ikke er blevet rejst, er Grunden den, at da den Indskyderforening, som jeg har den Ære at være Formand for, blev dannet, blev der paalagt Bestyrelsen to Opgaver, hvoraf den første var den at optage et Arbejde for Genrejsning af Banken, og først naar det viser sig, at dette Arbejde mislykkes, skal Spørgsmaalet om de smaa Spareres Interesser i Banken tages op. Indtil da ligger Spørgsmaalet om de smaa Sparere hos den Likvidationskomité, som det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen er Medlem af, saa hvis der skal rettes Bebrejdelse mod nogen, fordi der ikke hidtil er taget noget Initiativ til at komme de fattige Sparere til Hjælp, skal den ikke rettes mod Indskyderforeningen, men mod Likvidationskomiteen. Men læg vel Mærke til: jeg retter ingen Bebrejdelse, ingenlunde, men jeg taaler heller ingen Bebrejdelse mod Indskyderforeningen, thi der er ikke noget at bebrejde den paa dette Punkt. Vi har nemlig officielt intet som helst at sige.

Jeg sagde før, at den første Opgave, der blev paalagt os, var at søge Muligheder for Genrejsning af Banken, men netop derigennem varetager vi Indskydernes Interesser. Stillingen er nemlig den, at hvis vi i Dag kunde genaabne Banken med Sandsynlighed for at køre videre — jeg tænker altsaa ikke paa en falleret Bank eller en Bank under Likvidation, men hvis vi kunde køre videre under rolige Forhold —, saa vilde der i Dag ikke være tabt mere end højt regnet 5 pCt. af Indskydernes Penge; men i det Øjeblik, vi skal til at likvidere, er det vist fra alle Sider erkendt, at det vil koste 10—12—15 pCt. af Indskudskapitalen, inden man — maaske om mange Aar — kommer til Ende med Likvidationen. Det er altsaa det, man fra Indskyderforeningens Side i første Linie maa tage Sigte paa, om disse 12—15 pCt. af Indskydernes Penge kunde reddes og reddes paa en saadan Maade, at man sam-

tidig reddede Andelsbanken. Det er det første, der er paalagt os, og det er det, vi arbejder paa i Øjeblikket.

Det er blevet sagt baade i Gaar af den højtærede Statsminister og i Dag af det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen og af det ærede Medlem Hr. Zahle, at man snart maa høre fra os, om det lader sig gøre. Ja, jeg er fuldt ud klar over, at hver eneste Dag, der gaar, er kostbar, og ganske særlig er den kostbar, hvis det ikke skulde lykkes at genrejse Andelsbanken, thi for hver Dag bliver Omkostningerne større og større; det kan ikke være andet, det er klart. Hvor lang Tid man vil have den Godhed at vente paa os, ved jeg ikke, men det ærede Likvidationsudvalg og Ministeriet maa jo forstaa, at det ikke er saadan at faa rejst dette Spørgsmaal igen i en Haandevending rundt omkring i Landet. Jeg vil dog sige, at Forsøget er saa godt i Gang i dette Øjeblik, at der for mig er stigende Haab om, at det vil kunne lykkes at rejse den Kapital, der er nødvendig for at faa reddet den danske Andelsbank, og selv om vi ikke kommer saa vidt, at vi kan garantere for at kunne rejse tilstrækkelig mange Penge, skal vi sige i Løbet af denne Maaned eller lignende — det kan vi ikke gøre —, er det dog min Tro, at vi inden saa forskrækkelig længe vil kunne forelægge saa tilstrækkelige Oplysninger om Tegningen, at det vil være beroligende overfor dem, som maaske staar, og jeg forstaa det i mange Tilfælde, med store Betæneligheder overfor vedblivende at vente.

Hvor meget man vil forlange, inden man for saa vidt slaar sig til Ro og siger: Ja, nu er der virkelig saadan Gang i Arbejdet, at det synes at kunne lykkes, det kan jeg ikke sige, det er der vel ingen, der kan, men jeg kan dog sige saa meget, at i de Egne af Landet, hvor jeg i dette Øjeblik har større Oversigt over, hvad der er tegnet — det kan selvfølgelig ikke være hele Landet, husk paa, det er ikke mere end en halv Snes Dage siden vi kom i Gang med det, der skal Tid til den Slags Arbejde; men i de Dele af Jylland, som jeg har Føling med, er det saaledes, at Indskyderforeningen i Øjeblikket med et rundt Tal, og det er ikke et for højt Tal, disponerer over Halvdelen af Kapitalen og $\frac{1}{3}$ af Indskyderne. Og naar det har ladet sig præstere i Løbet af 8—10 Dage i de Egne, som jeg har haft stærkest Føling med, vil ærede Medlemmer sikkert indrømme, at det ikke er haabløst at arbejde